

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4359/2539

บริษัท อุตสาหกรรมไทยมอเตอร์ จำกัด โจทก์ นาย สงกรานต์ พงษ์วิทยานุกร ผู้ร้อง นาย วิมล ถาวรขจรศิริ กับพวก ผู้คัดค้าน ห้างหุ้นส่วนจำกัด เสงี่ยมหนึ่ง สองท่าเรือบริการ กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146

ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่ดินที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้คัดค้านที่ 9 ได้ขายทอดตลาดไปเป็นของจำเลยที่ 2 แต่เพียงผู้เดียว ถึงแม้ผู้ร้องและจำเลยที่ 2 เป็นลูกหนี้ร่วมตามคำพิพากษาซึ่งต้องรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันก็ตาม ก็เป็นเรื่องของผู้ร้องและจำเลยที่ 2 ต่างต้องผูกพันที่ต้องชำระหนี้แก่โจทก์ในคดีนั้นซึ่งโจทก์มีสิทธิเรียกให้ชำระหนี้จากจำเลยคนใดคนหนึ่งทั้งหมดโดยสิ้นเชิงได้การบังคับเอาแก่ทรัพย์สินของจำเลยคนใดคนหนึ่งจึงไม่เกี่ยวข้องแก่ลูกหนี้คนอื่นที่มีได้ถูกบังคับคดีด้วยการที่ผู้คัดค้านที่ 9 ได้ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่ 2 ไปในการรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 เพื่อแบ่งเฉลี่ยให้แก่เจ้าหนี้ทั้งหลายในคดีนี้จึงไม่ทำให้ผู้ร้องซึ่งอยู่ในฐานะลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ 2 ต้องได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของผู้คัดค้านที่ 9 ที่ได้ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่ 2 ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 8 ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสามล้มละลายเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2523 ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์จำเลยที่ 1 และที่ 2 เด็ดขาดเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2524 พิพากษาให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ล้มละลาย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2524 ขึ้นรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้โอนทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ที่เจ้าพนักงานบังคับคดียึดไว้ในคดีหมายเลขแดงที่ 12250/2521 ของศาลแพ่ง เข้ามาไว้ในคดีนี้ในวันที่ 24 ธันวาคม 2535 ผู้คัดค้านที่ 9 ได้ขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ซึ่งได้โอนการยึดมาไว้ในคดีนี้ไปรวม 3 รายการ คือ รายการแรก ที่ดินโฉนดเลขที่ 5019 ในราคา 1,600,000 บาท รายการที่สอง ที่ดินโฉนดเลขที่ 1115 พร้อมสิ่งปลูกสร้างในราคา 3,000,000 บาท และรายการที่สาม ที่ดินตาม น.ส.3 เลขที่ 62 ในราคา 60,000 บาท ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องเป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดกของจำเลยที่ 3 และเป็นผู้ค้ำประกันหนี้ของจำเลยที่ 3 ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 205/2526 ของศาลชั้นต้น โดยมีจำเลยที่ 2 เป็นลูกหนี้ร่วมด้วย และในคดีหมายเลขแดงที่ 12250/2521 ของศาลแพ่งและจำเลยที่ 2 กับผู้ร้องยังค้ำประกันหนี้สินร่วมกันต่อธนาคารกรุงไทย จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าหนี้อีกรายหนึ่งโดยจำนองที่ดินจำนวน 6 แปลง เป็นประกัน หากทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 ได้ขายทอดตลาดและชำระหนี้ครบถ้วน ผู้ร้องก็ไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ ผู้ร้องจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2535 ผู้คัดค้านที่ 9 ปฏิเสธหน้าที่ร่วมกับเจ้าพนักงานบังคับคดีของศาลชั้นต้น ได้ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่ 2 ไปรวม 3 รายการ โดยปลดการจำนอง คือ รายการแรกที่ดินตามโฉนดเลขที่ 5019 ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 ในราคา 1,600,000 บาท รายการที่สอง ที่ดินตามโฉนดเลขที่ 1115 พร้อมสิ่งปลูกสร้างให้แก่ผู้คัดค้านที่ 8 ในราคา 3,000,000 บาท และรายการที่สาม ที่ดินตาม น.ส.3 เลขที่ 62 ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 ไปในราคา 60,000 บาท ซึ่ง

ต่ำกว่าราคาประเมินปานกลางโดยที่ดินรายการแรกมีราคาประเมินตารางวาละ 8,000 บาททั้งแปลงราคา 3,200,000 บาท ที่ดินรายการที่สองมีราคาประเมินตารางวาละ 8,000 บาท ทั้งแปลงราคา 12,000,000 บาท และที่ดินรายการที่สามมีราคาประเมินตารางวาละ 2,000 บาท ทั้งแปลงราคา 200,000 บาท ที่ดินทั้งสามรายการยังมีราคาซื้อขายในท้องตลาดสูงกว่าราคาที่ขายไปมาก การขายทอดตลาดจึงไม่ชอบขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 ยื่นคำคัดค้านว่า ผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 ได้ซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ 5019 และที่ดินตาม น.ส.3 เลขที่ 62 จากการขายทอดตลาดในราคาสูงกว่าราคาที่เจ้าพนักงานบังคับคดีประเมินไว้ ผู้ร้องเองก็อยู่ในฐานะที่จะเข้าสู่ราคาได้แต่หาได้เข้ามาสู่ราคาไม่ ผู้ร้องไม่มีอำนาจร้องขอให้เพิกถอนการขายเพราะทรัพย์ที่ขายเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ 2 ผู้ร้องมิใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมและไม่ได้ถูกฟ้องในคดีนี้ ผู้ร้องไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสีย คำร้องของผู้ร้องมิได้กล่าวอ้างว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดทรัพย์โดยฝ่าฝืนต่อกฎหมายและระเบียบ จึงไม่มีเหตุที่จะให้ยกเลิกการขายทอดตลาดทรัพย์ขอให้ยกคำร้องผู้คัดค้านที่ 8 ยื่นคำคัดค้านว่า การขายทอดตลาดที่ดินโฉนดเลขที่ 1115 ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 8 ซึ่งให้ราคาสูงสุดเป็นไปโดยชอบแล้ว ก่อนการขายทอดตลาดเจ้าพนักงานบังคับคดีได้ประกาศแจ้งวันกำหนดนัดขายทอดตลาดให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรวมทั้งจำเลยที่ 1 และที่ 2 ทราบแล้ว ถึงวันนัดขายทอดตลาดจำเลยที่ 1 และที่ 2 ไม่มาดูแลการขาย ผู้ร้องไม่ได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ทรัพย์ที่ขายทอดตลาดไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง ขอให้ยกคำร้องผู้คัดค้านที่ 9 ยื่นคำคัดค้านว่า ที่ดินที่ขายทอดตลาดเป็นทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 มิใช่ของผู้ร้อง และผู้ร้องก็มิได้ถูกฟ้องร้องบังคับให้ชำระหนี้ ผู้ร้องเป็นบุคคลนอกคดีไม่ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ที่ดินรายการแรกได้มีประกาศขายทอดตลาดมาแล้ว 5 ครั้ง รายการที่สองประกาศขายมาแล้ว 1 ครั้ง และรายการที่สามประกาศขายมาแล้ว 5 ครั้ง การขายทอดตลาดเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2535 เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ส่งประกาศการขายทอดตลาดให้ผู้มีส่วนได้เสียในคดีทราบทุกรายแล้ว ในวันขายทอดตลาดผู้คัดค้านที่ 9 และเจ้าพนักงานบังคับคดีสำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ประจำศาลชั้นต้น ได้ร่วมทำการขายทอดตลาด มีผู้สนใจฟังการขายทอดตลาดประมาณ 20 คน มีผู้เข้าลงชื่อประมูลราคา 4 ราย โจทก์และจำเลยที่ 2 ไม่มาดูแลการขาย ธนาคารกรุงเทพฯ พณิชยการจำกัด และผู้คัดค้านที่ 8 ผู้รับจำนองในฐานะเจ้าหนี้มีประกันมาดูแลการขาย ราคาที่มีผู้ประมูลสูงสุดซื้อได้ทั้งสามรายการสูงกว่าราคาประเมินขณะยึดและไม่มีผู้ใดคัดค้านราคา ซึ่งเป็นราคาที่เหมาะสม การขายทอดตลาดของผู้คัดค้านที่ 9 ร่วมกับเจ้าพนักงานบังคับคดีได้กระทำไปโดยชอบแล้ว ผู้ร้องก็ได้กล่าวอ้างหรือแสดงให้แน่ชัดว่าเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่มิชอบหรือไม่สุจริตเป็นอย่างไร จึงไม่มีเหตุที่จะร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาดได้ขอให้ยกคำร้องศาลชั้นต้น มี คำสั่ง ยกคำร้องผู้ร้อง อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ภาค 3 พิพากษายืนผู้ร้อง ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาข้อแรกของผู้ร้องว่า ผู้ร้องได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของผู้คัดค้านที่ 9 ที่ได้ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่ 2 ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 8 หรือไม่ เห็นว่า ที่ดินทั้งสามรายการที่ผู้คัดค้านที่ 9 ได้ขายทอดตลาดไปนั้น เป็นของจำเลยที่ 2 แต่เพียงผู้เดียว ถึงแม้ผู้ร้องและจำเลยที่ 2 เป็นลูกหนี้ร่วมตามคำพิพากษาซึ่งต้องรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันตามคดีหมายเลขแดงที่ 12250/2521 ของศาลแพ่ง และคดีหมายเลขแดงที่ 205/2526 ของศาลชั้นต้น ก็ตาม ก็เป็นเรื่องที่ผู้ร้องและจำเลยที่ 2 ต่างต้องผูกพันที่ต้องชำระหนี้แก่โจทก์ในคดีนั้น ซึ่งโจทก์มีสิทธิเรียกให้ชำระหนี้จากจำเลยคนใดคนหนึ่งทั้งหมดโดยสิ้นเชิงได้ตั้งนั้น การบังคับเอาแก่ทรัพย์สินของจำเลยคนใดคนหนึ่งจึงไม่เกี่ยวข้องแก่ลูกหนี้คนอื่นที่มีได้ถูกบังคับคดีด้วยเหตุนี้การที่ผู้คัดค้านที่ 9 ได้

ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่ 2 ไปในการรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยที่ 2 เพื่อแบ่งเฉลี่ยให้แก่เจ้าหนี้ทั้งหลายในคดีนี้ จึงไม่ทำให้ผู้ร้องซึ่งอยู่ในฐานะลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ 2 ต้องได้รับความเสียหายโดยการกระทำหรือคำวินิจฉัยของผู้คัดค้านที่ 9 ที่ได้ขายทอดตลาดที่ดินของจำเลยที่ 2 ให้แก่ผู้คัดค้านที่ 1 ถึงที่ 7 และที่ 8 ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาลตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 146 ได้ ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้องของผู้ร้องและศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืนนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยพิพากษายืน

องค์คณะ

บรรเทิง มุลพรม · สมาน เวทวินิจ · ไพโรจน์ คำอ่อน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4359/2539>